

Halmi Tamás

Túlvirág Kiss Annának

Javasasszonyi javak gyülekeznek Kiss Anna költészetében; babonáinkat szentesítik kurta sorokból építkező epikus hosszúversei; révülten józan archaizmusok bővölnek tudtunkon belül, ha őt olvassuk. Tótágas-bogas az ilyen líra lelke? Úgy lehet. S úgy lehet, hogy fundamentuma: firmamentum. – Halhatatlannak is hiedelmes jussa, hogy Isten éltesse!

Toót-Holló Tamás

Feljön a vihar egy rossz szitából is

(Tisztelgés Kiss Anna-sorokkal Kiss Anna előtt)

Feljön azért is, akiért itt még szita a péntek, s szerelem a csütörtök, ha a dobbal is csak érte dobokolok. Akivel az idő úgy telik-múlik, hogy már csak a színe lehet a visszája. S amint a visszájára fordulna, előre is csak egy nagyot lódulna.

Ezért aztán te is világ volnál – ha benned magamfélék lehetnek.¹

Hiszen mindent úgy találunk, ahogy hagytuk.² Nem mintha a világ érthetőbb volna az álomnál.³ Tulipánok, ameddig a szem ellát. Mintha volnánk, akik vagyunk.⁴

Ami pedig titkos, az nyilván a hódbatyuban marad.⁵

Holott ugyan foszlik, bomlik már részeire a hajdan egész világ. Miközben ugyanvalóst fájnak ám egymás nélkül a részek.⁶

Talán beszéd ez is. A földé. S mint a kutak – ontják a bő erek a hús vizet.

Talán beszéd ez is a mélyből, éppen ahonnan a víz fakad.⁷

Talán beszéd ez is a rengető időből – hiszen bizony feljön a vihar.

Ha félik, ha nem félik. Hogy akár esik, akár fúj. Hogy akár tetszik, akár nem. Hogy miért ne, ha netán mégis igen.

¹ Világ volnál

² Az otthon illata, opál, vérkő meg lápisz az elmúlásnak

³ A hajó nélkülünk tovább, a világvégi halász s a visszatérő árnyak

⁴ Megyünk az alkonyatba

⁵ Régi, új álomkeresők

⁶ Rohanó ördögszekerek

⁷ Rengések, a hős ideje

Szakolczay Lajos
Lovagolok a seprűnyélen

Kiss Annát köszöntő limerikék

Az életem boldogan élem,
mert lovagolok a seprűnyélen.
Ha nem jutsz Budára,
velem mássz a fára,
aki bízik bennem, az ne féljen!

***

Kicsi Anna, kicsi Annácska,
Te misztikumból növő fácska,
felhőkbe ringassál,
meg is lapogassál,
hogy létünk ne legyen butácska!

***

Pókhálók között bivalycsorda,
micsoda szépség- s erőhorda,
áttöri a leget, s hódítja az eget,
magához húz, uzsgyi bokorba!

***

Anci-cica, Annácska-macska,
körülfogja egy sugaracska,
rigó úr szavára
üljél a batárra,
tengerben te légy a halacska!

Iancu Laura

Mi már hallgattunk együtt

Kiss Annának

felénk a rongybabák is
sírnak
hajuk nő s szeplőik
a holdvilágnál
nem látszanak
ez még a fű szabad világa
a hegy teteje Isten lába
Tihanynak itató hallása van
s a versnek ablaka

a fabábukkal nagy a gond
a szekérutat beszántották
két kicsi kígyó lábbon járja
járja a fautat a Golgotát

ha a zsebórák az időt mérik
mire a harmatot felissza a Nap
a zabszem is elhal és kihajt